

ה' אייר התשפ"א פרשת "תזריע מצורע" - בניסת השבת: 18:49 יציאת השבת: 19:48 חצות היום 12:39 גיליון מס' 848

שנת הקורונה, אותה עברנו ביחד, גרמה לסכל רב לאלפי משפחות ששכלו את יקיריהם,

אלפים רבים שעדיין לא התאוששו מתסמיני הלוואי של המחלה, ולרבים שאיבדו את מקור פרנסתם, לצידם התגלו בשנה זו גיבורים וגיבורות שפעלו ללא ליאות בתחומי התנדבות שונים. בין היתר, ובשורה הראשונה ניצבים אלו שפתחו את בתיהם וחדרותיהם לתפילות. זה לא מובן מאליו לארח כל שבת בערב או בבוקר עשרות אנשים, לארגן כסאות וספר תורה, להכין את השרותים הנצרכים לנוחיות המתפללים, והעיקר לקדם כל אדם זר או מוכר בחיך רחב המעניק למתפלל את התחושה שהוא הרצוי ביותר בעולם. אני חש הערצה גדולה לכל המשפחות שפתחו את הבית לפני קהלי המתפללים גם כשלא תמיד היה להם נוח.

חכמינו מתארים את דמותו של נחמיה העמסוני שהיה מקדיש את כישוריו האינטלקטואליים לדרישת רבויים שונים מהמילה "את" המופיעה במקומות רבים בתורה.

(כגון "כבד את אביך ואת אמך" במקום "כבד אביך ואמך").

מסופר עליו שכאשר הגיע לפסוק "את השם אלוקיך תירא", לא ידע מה לדרוש וממילא הבין שצורת הדרשה הזו אינה נכונה. וכששאלוהו תלמידיו מה יהא על כל הדרשות שדרש, ענה "כשם שקבלתי שכר על הדרישה כך אקבל שכר על הפרישה". דהיינו, כשדרשתי לא עשיתי זאת כדי לקבל פרס נובל בספרות המקרא או פרס ישראל, אלא כדי לחקור לאמיתתה של תורה וממילא גם כשאפרוש אעשה זאת למענה של תורה. זה נכון גם ביחס למנייני החצירות והבתים, כשפרשנו מבתי הכנסת לא עשינו זאת בגלל נוחיות או בגלל בקורת על התנהלות בתי הכנסת (למרות שתמיד יש ודאי מקום לשיפורים), אלא רק כדי לעשות רצונו של מקום ולשמור על בריאותנו. וכשם שקבלנו שכר על הפרישה נקבל עתה שכר על הדרישה לחזור אל בית השם. לפעמים יותר נוח במניין ליד הבית שהוא יותר קצר, יותר קליל ובלי משקעים של מערכות יחסים מורכבות עם גבאים ועם חברי קהילה אחרים. ובכל זאת בית הכנסת הוא המקום בו העם היהודי מתפלל. "ואהי להם מקדש מעט אלו בתי כנסיות". חכמינו מתארים את מי שיכול לבוא לבית הכנסת ואינו מגיע כשכן רע. ברור שבכל מקום בו אנחנו מתפללים עם ילדינו שאינם מחוסנים יש לשמר את המניינים למענם, אולם נכון לכל מי שאינו זקוק למניינים אלה לחזור לבתי הכנסת איש על מחנהו ודגלו.

ראוי יום העצמאות בו אנחנו שמחים עם מדינתנו, ומודים לאלוקי ישראל על שזכינו לחיות בתקופה המיוחדת הזו של קיבוץ גלויות שיהפוך למועד בו נחזור כולנו לפקוד את בתי הכנסת בהודיה ושירה.

השבת ה' באייר יום הקמת מדינת ישראל לא נאמר בו הלל כיון שעל פי החלטות הרבנות הראשית הוקדמו תפילות אלו ליום חמישי. אבל כמו בפורים שהוקדמה קריאת המגילה בו ליום ששי, משמעות התאריך לא בטלה כך הדין ביחס ליום העצמאות ולכן נכון שלא לומר בו "אב הרחמים" במוסף ו-"צדקתך צדק" במנחה.

קורה לא אחת שאנו ציניים כלפי הישגיה של מדינתנו, השבת אנו מרבים בשבחיה ומודים לקב"ה שזיכה אותנו לחיות בתקופה נפלאה כזו.

הרב דוד סתיו

אין חמור כלשון הרע

הפרשה מבארת את תהליך כפרתו של המצורע, תהליך מרתק על פרטיו ושלביו. אך התורה אינה מבארת מדוע נגע הצרעת מגיע לאדם. ואמר ריש לקיש שהנגע הנורא של הצרעת מגיע לאדם בעקבות חטא לשון הרע.

עד כדי כך חכמים החמירו בחומרו של מספר רכילות ולשון הרע עד שאמרו (ערכין טו, ב): "ואמר ריש לקיש כל המספר לשון הרע מגדיל עונות עד לשמים ... אמר רב חסדא אמר מר עוקבא כל המספר לשון הרע אמר הקדוש ברוך הוא אין אני והוא יכולין לדור בכפיפה אחת. ...".

התיאור האחרון של רב חסדא הוא קשה ביותר, אדם המדבר רכילות ולשון הרע הקב"ה אינו רוצה בו ואינו רוצה בקרבתו, הקב"ה כביכול מתנער מאדם זה.

וכן אומרת הגמרא במקום אחר (סוטה מב, ב) אמר רבי ירמיה בר אבא ארבע כיתות אין מקבלות פני שכינה כת ליצים וכת חניפים וכת שקרנים וכת מספרי לשון הרע. ...

על דחיית מדבר לשון הרע מהקב"ה כותב גם אור החיים (ויקרא יד, ט) "אין לך דבר שמרחיק האדם מן קונו כלשון הרע".

מה 'זכו' רכילות ולשון הרע לתיאורים כאלו? לא היינו מצפים לעונשים כאלו בעקבות דיבור רכילות ולשון הרע, היינו אולי חושבים זאת על עבודה זרה, על רצח. מה יש ברכילות ולשון הרע שהוא חמור כל כך? עד כדי כך שהקב"ה דוחה אדם זה מעליו.

המדרש (רבה, ויקרא, לב, ה. תנחומא בלק טז) מונה ארבעה דברים שבזכותם נגאלו ישראל ממצרים, אחד מהם הוא שלא דברו רכילות ולשון הרע. זכות זו עמדה לעם ישראל כדי להיגאל, אנו רואים עד כמה מגיעה זכות של חוסר דיבור רכילות ולשון הרע, היא הייתה אחת מסיבות הגאולה. בהתאמה לכך כותב אור החיים (ויקרא יד, ט) שאחת הסיבות המרכזיות של שליטת אומות העולם עלינו הוא מפאת רכילות ולשון הרע.

חומרת איסור רכילות ולשון הרע היא עצומה, רכילות ולשון הרע מרחיקים בין הבריות, הם זורים שנאה ומריבה בין בני האדם. אל לו לאדם לחשוב שהוא יכול לספר רכילות ולשון הרע, לסכסך בין אנשים ועדיין להיות קרוב לקב"ה, לא כך דרכו של הקב"ה. אין קרבה לשכינה ולבורא שיש קלקול מידות בין בני אדם. 'בין אדם לחברו' הוא הבסיס ל'בין אדם למקום'.

אדם חייב להיות שלם במידות של 'בן אדם לחברו' כדי להיות קרוב לקונו. אדם המסכסך בין בני אדם אין הקב"ה רוצה בקרבתו. אדם המפריד בין בניו של הקב"ה הוא מתנער מעליו.

יהי רצון שנזכה מתוך ימי הבחירות שנראה לפעמים שהמפריד גדול מהמחבר, ובתוך ימי גאולה אלו לשוב ולהתאחד, לזכור שהמכנה המשותף שלנו בסיס ואיתן, הוא חזק יותר מכל מיני מפרידים שונים ומשונים. שנזכה להימנע רכילות ולשון הרע על הקרובים והרחוקים מאיתנו וזכות זו תעמוד לנו להיגאל גאולה שלימה ולבניין בית המקדש במהרה בימינו.

דוד נהרי, בית המדרש הקהילתי שוהם.

סודות יומא: מבוא לסדר עבודת הכהן הגדול ביום הכיפורים

סדרת שיעורים ללימוד בעיון של הסוגיות המרכזיות של מסכת יומא.

מלמד: הרב שלמה ליפשיץ, ישיבת הר-עציון.

יום א', ו' באייר, 18/4/2021, 21:30-22:15
השיעורים מקיפים ובהירים, מציעים העמקה למדנית ושיטתית בנושאי הדף היומי, ופתוחים לגברים ולנשים.
כל שיעור ניתן להבנה גם בפני-עצמו.

פייסבוק:

<https://www.facebook.com/rabanutshoham>

זום:

[https://uso2web.zoom.us/j/87155829001?](https://uso2web.zoom.us/j/87155829001?pwd=UFRPN1lZRU1QM3VmZFBxRjZoaDQrUT09)
[pwd=UFRPN1lZRU1QM3VmZFBxRjZoaDQrUT09](https://uso2web.zoom.us/j/87155829001?pwd=UFRPN1lZRU1QM3VmZFBxRjZoaDQrUT09)

סדרת השיעורים המקוונים מוקדשת לעילוי נשמתה של בת קהילת שוהם, שיר מונזון ע"ה

נשים לומדות דף יומי בשוהם

בשיתוף בית המדרש הקהילתי
לעילוי נשמת שיר מונזון ע"ה

ממשיכות ללמוד בימים א-ה בשעה 21:00
בימים ג, ד בבית הכנסת 'דורות אברהם' ובזום,
ובימים א, ב, ה בזום בלבד

הצטרפו ללימוד מסכת 'יומא'!

מעבירי השיעור:
יום א' – אדם עברון
יום ב' – הרב דוד נהרי
יום ג' – דלית בבקוף
יום ד' – יוסי מונזון
יום ה' – הרב גלעד כהן

לפרטים:

תמי וילף-מונזון – 054-3074676

בית מדרשי ע"ש אלון טבח

סוגיות רוחניות בפרשת השבוע עם הרב סתיו

מתקיים מדי יום שישי בשעה 8:00 בזום

נושא השבוע:

פרשת תזריע מצורע –
והזרתם את בני ישראל

"ברך את מדינת ישראל"

תפילת שחרית חגיגית – יום העצמאות

הציבור מוזמן לתפילת שחרית חגיגית
בהובלת הרב דוד סתיו

ליווי מוזיקלי : משה תורג'מן

יום חמישי ג' באייר, 15.4.21, בשעה 8:00

בבית כנסת "דורות אברהם"

יש להגיע עם תו ירוק / אישור מחלים ותעודה מזהה .

מזל טוב!

לדינה ויוסף יפה
להולדת הנכדה
בת לשירה שרה וסנה!

לחנה ואלי ארבל
לאפי ורחל ארבל
להולדת הנין והנכד
בן לאיתי וליאור!

לדלית ואברהם בבקוף
לאירוסי הבת
אור עב"ל אלעד!

ליפעת וישי טל
לשפרה ושמוליק גולדנברג
לאירוסי הילדים
מיה עב"ל ליעד!

לתמי ואהרלה בליצר
לאירוסי הבת
שחר עב"ל רועי!

חידון עפ"י הא'-ב' לפרשת תזריע מצורע.

נכתב ע"י דיוה מונסונגו.

א. עץ בפרשה.	ח. פינה מאזור סכנה/הוציא.	ס. נגע בעור הבשר.
ב. זָהָר, אֹרֶה (פרשת תזריע)	ט. פעולה שהכהן עשה עם אצבעו.	ע. שפכו אותו מחוץ לעיר.
ג. מחוסר שיער בחלקו הקדמי של הגולגולת.	י. אחד הצבעים בפרשה.	פ. מצב בגדיו של הצרוע.
ד. עני.	כ. מן הבהמות.	צ. מחלת עור רוחנית.
ה. השלימו: " וּבַיּוֹם _____ יִמּוֹל בְּשׁוֹר עַרְלָתוֹ"...	ל מידת נזלים.	ק. ללא שערות בראש נקרא...
ו. כך מתחילות שתי פרשיות השבוע.	מ. כְּוִיָּה לפי הכתוב. (פרשת תזריע)	ה. איבר בגוף בו יכול לפגוע הנגע.
ז. טמאה עליו שבעת ימים.	נ. עליה טמאה היולדת שבועיים ימים.	ש. ממכות מצרים.
		ת. אותו היולדת מביאה לחטאת.